

SPIS TREŚCI

WSTĘP	11
-----------------	----

Rozdział 1

CHINY – SUPERMOCARSTWO

KAPITALISTYCZNE i TOTALITARNE	23
1. Chiny równe Stanom Zjednoczonym	25
2. Chiny totalitarne i kapitalistyczne.	37
3. Skuteczność koktajlu „kapitalizm + totalitaryzm”	48
4. Kanibalizacja rozwiniętych gospodarek.. . . .	51

Rozdział 2

JAK ANGLIA, A POTEM STANY ZJEDNOCZONE

STAŁY SIĘ HEGEMONAMI	57
1. Model merkantylistyczny i jego kwestionowanie przez autorów „klasycznych”	60
2. Strategia, dzięki której Anglia zbudowała swą hegemonię	68
3. Złoty wiek imperium brytyjskiego (1815–1918) . . .	72
4. Umacnianie się pretendentów: Niemiec i Stanów Zjednoczonych	79
5. Powstawanie potęgi Stanów Zjednoczonych poprzez kryzysy	84
6. Plaga merkantylizmu i lekcje historii	90

Rozdział 3

MERKANTYLISTYCZNA STRATEGIA NADWYŻEK W HANDLU ZAGRANICZNYM

I PŁYNĄCE Z NIEJ KORZYŚCI	94
1. Merkantyлизм albo potrzeba nadwyżek w handlu zagranicznym	94
2. Wzrost, wydatki wewnętrzne i saldo handlu zagranicznego	96
3. Dwie przeszkody dla wzrostu	100
4. Kraje merkantylistyczne i kraje deficytowe – być wierzycielem czy dłużnikiem?	101
5. Strategia zadłużenia.	103
6. Strategia merkantylistyczna	105
7. Wyższość strategii merkantylistycznej.	107

Rozdział 4

JAPONIA WZOREM DLA CHIN

1. „Nowa era” (Meiji) i imperializm japoński (1854–1920)	110
2. Wzrost militaryzmu i epizod totalitarny (1920–1945)	111
3. Tajemnica silnego powojennego wzrostu (1945–1965)	113
4. Japonia zniechęca Stany Zjednoczone (1965–1985)	122
5. Konflikt Stany Zjednoczone–Japonia (1985–1995)	125
6. Konkurenci czy podwykonawcy – różnica między Japonią i Chinami	129

Rozdział 5

MERKANTYLISTYCZNA STRATEGIA CHIN132

1. Potwierdzenie totalitaryzmu i jego konsekwencje . . .133
2. Przyjęcie modelu japońskiego i rozwój działalności podwykonawczej135
3. Chińskie koszty płacowe – „rekordem świata”138
4. Nadzór nad rynkiem dewizowym, interwencje i ukrywanie prawdy145
5. „Patriotyczny” kapitalizm totalitarny155
6. Transfery technologii i potęga handlowa157
7. Zbliżenie Chin–Stany Zjednoczone kosztem Japonii (1972–1995)160
8. Przykład związku między interesami i polityką – naciski w sprawie Tajwanu164
9. System karania i nagradzania firm w służbie chińskiej polityki167

Rozdział 6

CHIŃSKA NADWYŻKA HANDLOWA

DESTABILIZUJE ŚWIAT172

1. Koniec Bretton Woods i konkurencja japońska . . .173
2. Awans Chin i amerykańska dezindustrializacja . . .174
3. Wyrozumiałość wobec Chin i twardy kurs w stosunku do Japonii178
4. Wymóg 15-procentowej rentowności w trzecim sektorze i ucieczka do przodu krajów rozwiniętych. .181
5. „Jedno z największych mocarstw świata niszczy przemysł innych krajów”187
6. Scenariusz: katastrofa – czy ratunek znajduje się w Chateauroux?191
7. Kryzys w przygotowaniu od 2001 r.194

8. Chiny odpowiedzialne za kryzys	202
9. Czy nadal trzeba się trzymać reguł wprowadzonych przez Chiny?	209

Rozdział 7

OTWARTA WOJNA GOSPODARCZA.	212
1. Strategiczne lekcje, jakie Chiny wyciągnęły z klęsk ZSRR i Japonii	212
2. Strategia wojny gospodarczej zmierzająca do destabilizacji krajów zachodnich	214
3. Świat powinien drzeć, lecz żyje w nieświadomości	220
4. Kraje zachodnie mają wyłączność na poważny i długotrwały kryzys	221
5. Zakładana współpraca „Chinamerica” jest w rzeczywistości „Chimerica”	223
6. Pętla nałożona gospodarkom G7	228
7. Pierwsza reakcja: ożywienie budżetowe, potem – w sektorze nieruchomości (2001–2008). . .	231
8. Druga reakcja – symultaniczne i masowe zwiększanie budżetów	234
9. Trzecia reakcja, w 2010 r. – restrykcje budżetowe w Europie, ucieczka do przodu w Stanach Zjednoczonych	239

Rozdział 8

STARCIE PRZYJMUJE GLOBALNY CHARAKTER	244
1. Cele i środki ekonomiczne	245
2. Cele i środki „geopolityczne”	254

Rozdział 9

ZADZIWIAJĄCA BIERNOŚĆ KRAJÓW

ROZWINIĘTYCH WOBEC CHIN.279

1. Zaślepienie krajów rozwiniętych280
2. Wirtualna rzeczywistość – konsensus krajów
rozwiniętych283
3. Ostrożność firm i rządów wobec chińskiego
totalitaryzmu286
4. Chińskie lobby288
5. Finanse i chińskie lobby295
6. Zaślepienie świata akademickiego298
7. Pasywność państw kończy się awanturnictwem . . .301
8. Strach przed Chinami.305

Rozdział 10

DOPROWADZIĆ DO PORAŻKI CHIN308

1. Kraje rozwinięte nie unikną starcia z Chinami . . .308
2. Nauka płynąca z doświadczania kryzysów310
3. Znacząca reewaluacja juana pożądana, ale mało
prawdopodobna313
4. Konieczność ochrony celnej i przeszkoda
w postaci WTO316
5. Rozwiązanie – kraje rozwinięte opuszczają WTO,
by założyć „WTO Bis”320

Chiny światowym hegemonem?

Imperializm ekonomiczny Państwa Środka

Jest to książka absolutnie wyjątkowa, jakiej na polskim rynku jeszcze nie było.

Autorzy – wybitny ekonomista teoretyk oraz finansista praktyk od lat zajmujący się Chinami – dokonują analizy chińskiego fenomenu, udowadniając, jak dalece w świadomości ludzi zakorzenił się z gruntu fałszywy obraz Państwa Środka jako kraju Trzeciego Świata, producenta tanich i prostych wyrobów. Opierając się na najnowszych danych, Guichard i Brunet uzmysławiają nam, że Chiny są już dziś potęgą gospodarczą, największym w świecie konsumentem podstawowych surowców, ale także wierzycielem niemal wszystkich państw Zachodu, ze Stanami Zjednoczonymi na czele. To Chiny dyktują dziś warunki świata, to one decydują o sytuacji na światowych rynkach finansowych, wreszcie – to od nich zależy rozwiązanie obecnego kryzysu, za który w dużym stopniu odpowiadają! Na dowód tej tezy Guichard i Brunet przytaczają dziesiątki liczb i zestawień.

Skąd sukces Chin i ta pobłażliwość zachodnich potęg wobec nich?

Sukces wynika ze stosowanej przez Chiny praktyki merkantylizmu gospodarczego polegającej na stałym i konsekwentnym uzyskiwaniu nadwyżek w handlu zagranicznym. Skąd zaś się biorą nadwyżki? Mają dwa źródła:

wyjątkowo tanią robociznę w Chinach i absolutne niedoszacowanie chińskiego pieniądza wobec dolara czy euro. Celem Chin nie jest żadna współpraca, tylko hegemonia. Osłabiają Zachód, ze Stanami Zjednoczonymi na czele, pragnąc zająć ich miejsce. A Zachód jest pobłażliwy. Dlaczego? Bo działa potężne chińskie lobby reprezentowane przez wielkie koncerny. One inwestując w Chinach, zakładając filie i wchodząc tam w spółki, osiągają wielkie zyski. Ale to, co korzystne dla nich, wcale nie musi być dobre dla zachodnich demokracji. To one muszą się ocknąć – póki jeszcze pora!

Jean-Paul Guichard, profesor ekonomii, kierownik katedry Jeana Monneta na Uniwersytecie w Nicei, interesuje się głównie historią i analizą ekonomiczną oraz stosunkami międzynarodowymi.

Antoine Brunet, ekonomista, w latach 1997–2007 szef strategiczny banku HSBC France. Zdobywca pierwszego miejsca w rankingu ekonomistów francuskich rynków finansowych. Od 2007 r. założyciel i prezes AB Marches, spółki analiz koniunktury i rynków.